

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

Despre un Eminescu necunoscut romanilor de astazi!

Dr. Ionuț ȚENE¹

Eminescu a atras una dintre cele mai complexe manevre de dezinformare și intoxicare specifice domeniului serviciilor speciale. Posteritatea sa a fost deformată și manevrată de toate regimurile politice care s-au succedat în România. Restabilirea adevărului despre Eminescu este o datorie de onoare a breslei ziaristilor. Ca mulți alți ziaristi, Eminescu a intrat în malaxorul aparatului represiv al poliției politice și a devenit o problemă și o afacere de Stat.

Cea mai însemnată parte a activității sale a fost dedicată gazetariei și politicii. Din 1876 devine ziarist profesionist – ocupația sa principală până la sfârșitul vieții. Debutează la *Curierul de Iași* apoi, în 1877 este redactor la *Timpul*, din 1880 redactor șef și redactor pe politica până în 1883. În mod brutal, în iunie 1883,

munca sa este întreruptă și este introdus cu forța într-un ospiciu. Poliția, sub comanda Puterii de stat, îl transformă astfel pe Eminescu într-unul dintre primii deținuți politici ai statului modern român. Oricum, este primul ziarist caruia i se pune calus în gura în această manieră dură. Metoda va fi perfecționată sub comunism, potrivit basarabia91.net.

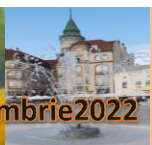
CONSERVATOR

Eminescu își asumă ca pe o profesiune de credință lupta pentru România, amendând atât liberalii cât și conservatorii pentru politica de cedare în interesul marelui capital în chestiuni arzătoare ale timpului. Scria vibrant, scria cu patos dar și cu rigoare, scria cu o forță devastatoare. Maiorescu notează – "Eminescu s-a făcut simțit de cum a intrat în redacție prin universul de idei al culturii ce acumulasese singur, prin logica și verba". "Stăpan pe limba neaoasă" și cu o "neobisnuită căldură sufletească", Eminescu însușea dezbaterile publice și totodată izbea necrutător "iresponsabilitățile factorilor politici, afacerismele, demagogia și logoreea paturii superpuse". Pe scurt, un ziarist de marcă, o voce puternică, un spirit radical și incomod. Mihai Eminescu avea o funcție publică foarte importantă ca redactor-șef al ziarului *Timpul*, care era organ oficial al Partidului Conservator. Maiorescu – la organizarea Partidului Conservator – a arătat clar poziția lui Eminescu: "Cei 10 capi ai lui, și al 11-lea, domnul Mihai Eminescu, redactor la ziarul *Timpul*".

DE LA NISTRU PÂNĂ LA TISA

Eminescu duce campanii de presă dedicate chestiunii Basarabiei, critica aspru Parlamentul pentru înstrăinarea Basarabiei, este intransigent atât față de politica de opresiune țaristă ("o adâncă barbarie") cât și față de cea a Imperiului Austro-Ungar și, totodată, își acuză colegii, fruntașii conservatori, că participă la înființarea de instituții bancare în scop de specula. Situația sa la ziar devine critică în 1880, mai ales după ce ataca proiectul de program al Partidului Conservator, lansat de Maiorescu, în care acesta pleda pentru subordonarea intereselor României și sacrificia românilor aflați sub puterea Imperiului Austro-Ungar. Câtă vreme guvernele de la Budapesta îi oprima pe români, îngrădind accesul la școală și Biserică, blocând cultivarea limbii materne – apropierea de Imperiu nu este posibilă și nici recomandabilă, avertiza jurnalistul.

¹ Transmis prin *Luceafărul*, 28 septembrie 2013, cu mențiunea apariției și pe: <https://stiri.botosani.ro/stiri/cultura/despre-un-eminescu-necunoscut-romanilor-de-astazi.html>

LOVIT LA TIMPUL

Viena inasa atrage ca un magnet si conservatorii se cupleaza cu liberalii – "la ciolan". P.P Carp, inalt fruntas conservator, devine ambasador al liberalilor la Viena si cere sa i se puna surdina lui Eminescu (intr-o scrisoare catre Titu Maiorescu ii atrage atentia: "si mai potoliti-l pe Eminescu!"). Scarbit, acesta protesteaza: "Suntem barbati noi sau niste fameni, niste eunuci caraghiosi ai marelui Mogul. Ce suntem, comedianti, saltimbanci de ulita sa ne schimbam opiniile ca camasile si partidul ca cizmele?" Ca urmare, in noiembrie 1881 Eminescu este inlocuit de la conducerea Timpului, este retrogradat, iar noul redactor-sef il ataca pe Eminescu in chiar ziarul pe care acesta il condusese.

SOCIETATEA CARPATII – SERVICIUL SECRET ROMAN AL DACIEI MARI

In 1882, Eminescu participa la fondarea unei organizatii cu caracter conspirativ, inscrisa de fatada ca un ONG de azi – Societatea Carpatii. Societatea isi propunea – conform Statutului, sa sprijine orice "intreprindere romaneasca". Se avea inasa in vedere situatia romanilor din Imperiul Austro-Ungar. Considerata subversiva de serviciile secrete vieneze, organizatia din care facea parte Eminescu este atent supravegheata. Sunt infiltrati agenti in preajma lui Eminescu, inclusiv in redactie. Manifestarile organizate de "Societatea Carpatii" ingrijorau in mod deosebit reprezentanta diplomatica a Austro-Ungariei in Romania. "Societatea Carpatii" era un adevarat partid secret de rezerva, cu zeci de mii de membri (peste 20.000), care milita pe fata pentru ruperea Ardealului de Imperiul Austro-Ungar si alipirea la Tara, dar executa si actiuni conspirative.

URMARIT DE SPIONII AUSTRO-UNGARIEI

Intr-o nota informativa secreta din 7 iunie 1882, redactata de ministrul plenipotentiar al Austro-Ungariei la Bucuresti, Ernst von Mayr, catre ministrul Casei imperiale si ministrul de Externe din Viena se raporta: "Societatea Carpatii a tinut la 4 iunie o sedinta publica, careia i-a precedat o consfatuire secreta. Despre aceasta am primit din sursa sigura (ceea ce inseamna nota unui agent infiltrat in organizatie – n.n.) urmatoarele informatii: subiectul consfatuirii a fost situatia politica.

S-a convenit acolo sa se continue lupta impotriva Monarhiei austro-ungare, dar nu in sensul de a admite existenta unei "Romanii iredente". Membrilor li s-a recomandat cea mai mare precautie. Eminescu, redactorul principal al ziarului "Timpul", a facut propunerea de a se incredinta studentilor transilvaneni de nationalitate romana, care pentru instruirea lor frecventeaza institutiile de invatamant de aici, sarcina pe timpul vacantei lor in patria, sa contribuie la formarea opiniei publice in favoarea unei "Dacii Mari". Sacareanu, redactorul adjunct de la "Romana libera", a dat citire mai multor scrisori din Transilvania adresate lui, potrivit carora romanii de acolo ii asteapta cu bratele deschise pe fratii lor". (Arhivele St. Buc., Colectia xerografii Austria, pach. CCXXVI/1, f.189-192, Haus – Hof – und Staatsarchiv Wien, Informationsburo, I.B.- Akten, K.159)

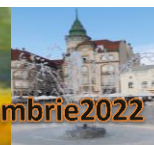
TRADATORII

Un alt un raport confidential catre Kalnoky, ministrul de Externe al Austro-Ungariei, informa despre o alta adunare a Societatii Carpatii, din care rezulta ca un anume Lachman, redactor la ziarul Bukarester Tageblatt si foarte activ spion austriac, avea ca sarcina urmarirea pas cu pas mai ales a lui Eminescu. In contextul notei informative se mai numeste un agent din vecinatatea imediata a lui Eminescu, care ar fi putut fi chiar vicepresedintele Societatii Carpatii, despre care se scrie negru pe alb ca este nici mai mult nici mai putin decat... spion austriac. (Numele acestuia reapare ulterior in procesul verbal adresat de comisarul Niculescu cu ocazia arestarii lui Eminescu: "informat de d.d. G. Ocasanu si V. Siderescu ca amicul lor d-l Mihai Eminescu, redactorul ziarului Timpul, ar fi atins de alienatie mintala").

NATIONALISTII, URMARITI SI DE RUSI

Eminescu avea o statura publica impresionanta si era perceput drept un cap al conservatorismului dar si al luptei pentru unitate nationala, coordonata ulterior printr-o intreaga retea de societati studentesti din orase centre universitare din cuprinsul monarhiei Austro-Ungare. S-a creat un fel de «network» care avea ca obiectiv direct lupta pentru unitatea politica a romanilor. Pe langa Societatea Carpatii, au mai aparut la Budapesta Societatea "Petru Maior", la Viena "Romania juna", la Cernauti "Junimea", "Dacia", "Bucovina si Moldova", in Transilvania societatea "Astra" si, in vechea Romanie, "Liga pentru unitatea culturala a tuturor romanilor in vechea Romanie", care avea filiale inculsiv la Paris. Toate aceste organizatii se aflau in obiectivul serviciilor secrete ale Rusiei tariste si Austro-Ungariei, fiind intens infiltrate si supravegheate. Colectia arhivelor politice

vieneze cuprinde numeroase rapoarte similare cu notele informative care priveau activitatea lui Eminescu, considerat un lider primejdios.

INCOMODUL EMINESCU

Baronul von Mayr, ambasadorul Austro-Ungariei la Bucuresti, il insarcinase pe F. Lauchman in acest sens: "Eminescu este in permanenta urmarit de F. Lachman, agent austro-ungar care avea sub observatie miscarea "iridenta" a ardelenilor din Bucuresti si ale carui rapoarte sunt astazi cunoscute". O nota informativa a baronului von Mayr denunta articolul lui Eminescu din "Timpul", privitor la expansiunea catolicismului in Romania. În 1883, Eminescu realizeaza un tablou al maghiarizarii numelor romanesti in Transilvania si il ridiculizeaza pe regele Carol I pentru lipsa sa de autoritate. Condamna guvernul liberal pentru politica externa si interna, denunta cardasia conservatorilor cu liberalii si devine o povara incomoda pentru toata lumea. Tiradele si intransigenta sa deranjau pe toata lumea. Eventualitatea ca acesta sa devina candva parlamentar – ca multi alti ziaristi, ar fi fost nefasta pentru puterile externe din jurul Romaniei, deoarece ar fi putut genera un curent politic ostil si neconvenabil intereselor acestora.

STIA CA I SE PREGATESTE CEVA

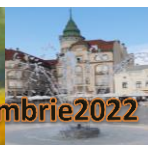
Eminescu este informat si simte ca i se pregateste ceva. In 28 iunie 1883 se strange latul. Este luat pe sus de politie si bagat cu forta la ospiciu. Sunt incalcate desigur toate normele legale si i se insceneaza unul dintre cele mai murdare procese de defaimare si lichidare civila, la care au participat inclusiv "apropiati" interesati prin diferite mijloace. Ziua de 28 iunie 1883 este o zi foarte importanta pentru istoria si politica Romaniei nu doar datorita arestarii lui Eminescu. Exact in aceasta zi, Austro-Ungaria a rupt relatiile diplomatice cu statul roman timp de 48 de ore, iar von Bismark i-a trimis o telegrama lui Carol I, prin care Germania ameninta cu razboiul. In cursul verii, Imperiul Austro-Ungar a executat manevre militare in Ardeal, pentru intimidarea Regatului Romaniei, iar presa maghiara perorase pe tema necesitatii anexarii Valahiei. Imparatul Wilhelm I al Germaniei a transmis de asemenea o scrisoare de amenintari, in care soma Romania sa intre in alianta militara, iar Rusia cerea, de asemenea, satisfactii.

INTERZIS SI INTERNAT

Guvernul a desfiintat "Societatea Carpatii" chiar la cererea reprezentantului Austro-Ungariei la Bucuresti, baronul Von Mayr, cel care se ocupa cu spionarea lui Eminescu. Odata cu arestarea si internarea la balamuc a lui Eminescu au fost organizate razii si perchezitii ale sediului "Societatii Carpatii" au fost devastate sediile unor societati nationale, au fost expulzate persoane aflate pe lista neagra a Vienei si au fost intentate procese ardelenilor. Exact in aceasta zi trebuia de fapt sa se semneze Tratatul secret de alianta dintre Romania si Tripla Alianta, formata din Austro-Ungaria, Germania si Italia. Tratatul insemna aservirea Romaniei Austro-Ungariei in primul rand, ceea ce excludea revendicarea Ardealului. Bucurestiul era dominat de ardeleni, care, ridicau vocea din ce in ce mai puternic pentru eliberarea Ardealului, pentru drepturile romanilor asupriti de unguri. Eminescu era in centrul acestor manifestari. Tratatul urma sa interzica brusc orice proteste pentru eliberarea Ardealului, iar conditia semnarii tratatului era anihilarea revendicarii Ardealului de la Bucuresti.

SUPRIMAREA INCEPE DE LA 33 DE ANI

"Directiva de sus" s-a aplicat la diferite nivele. Declararea nebuniei lui Mihai Eminescu este unul dintre ele. Asa-zisele "interese de stat" l-au nimicit pe tanarul redactor – potentiala mare figura politica a Romaniei Mari, tocmai in anul cand implinea 33 de ani, varsta jertfei lui Ioan Botezatorul si a lui Iisus. Tratatul a fost semnat pana la urma in septembrie 1883, ceea ce a mutat lupta ardelenilor in Ardeal. Ce urmeaza in anii urmatori este un cosmar – bine regizat, in care rolurile sunt asumate de personajele politice ale vremii. Distrugerea lui Eminescu este deliberata si va duce la moartea sa. Politia i-a sigilat casa, Maiorescu i-a ridicat manuscrisele si toate documentele – cica sa nu fie distruse – depunandu-le la Academie dupa ani buni. Eminescu nu si-a mai vazut niciodata corespondenta, cartile, notele. In manuscrisele din acei ani, cele care au scapat nedistruse de Maiorescu sunt insemnari derutante, care arata nivelul la care era hotarat sa actioneze Eminescu ca lider al "Societatii Carpatii". Planurile lui Eminescu vizau contracararea consecintelor unei aliante a Casei Regale din Romania cu lumea germana, proiecte cu adevarat "subversive", mergand pana la o rasturnare a lui Carol. Este usor de inteles ca actiunile sale au fost dejucate prin metodologia tipica "masurilor active" specifice serviciilor secrete de acum dar si de atunci. Nimic nou sub soare pe campul "operativ".

Avram Iancu -150

Nr. 111(27) Noiembrie 2022

Cetatea Cavalerilor

Se lanseaza zvonul nebuniei inexplicabile, se insista pe activitatea sa poetico-romantica, se inventeaza povestea unei boli venerice. Este apoi otravit lent cu mercur, sub pretextul unui pretins tratament contra sifilisului, este batut in cap cu franghia uda, i se fac bai reci in plina iarna, este umilit si zdrobit in toate felurile imaginabile. Nu mai are unde sa scrie, se resemneaza cu situatia sa de condamnat politic si isi asuma destinul – nu fara insa a lupta pana in ultima clipa. In 1888, Veronica Micle reuseste sa il aduca pe Eminescu la Bucuresti, unde urmeaza o colaborare anonima la cateva ziare si reviste, iar apoi, la 13 ianuarie 1889, ultimul text ziaristic al lui M. Eminescu: o polemica ce va zgudui guvernul, rupand o coalitie destul de fragila, de altfel, a conservatorilor (care luasera, in fine, puterea) cu liberalii. Repede se afla, insa, ca autorul articolului in chestiune este "bietul Eminescu". Si tot atat de repede acesta este cautat, gasit si internat din nou la balamuc, in martie 1889. Astfel, Eminescu este scos complet din circuit, iar opera sa politica pusa la index. Defaimarea sa nu a incetat nici astazi, la mai bine de 120 de ani de la uciderea sa. Adevarate campanii continua si azi. I se fac rechizitorii si procese de intentie si denigrat de anti-romani.

4

EMINESCU NU A FOST NEBUN

Abia recent s-a dovedit, prin contributia unor specialisti in medicina legala – cum este Vladimir Belis, fost director al Institutului de Medicina Legala, sau cu aportul doctorului Vuia, ca mitul bolilor sale a fost o intoxicare de cea mai joasa speta.

Punand cap la cap toate dovezile stranse ani de zile, Ovidiu Vuia scrie: "Concluziile mele, ca medic neuropsihiatru, cercetator stiintific, autor a peste 100 de lucrari din domeniul patologiei creierului, sunt cat se poate de clare. Eminescu nu a suferit de lues si nu a avut o dementa paralitica". Lui Eminescu i s-a facut autopsia in ziua de 16 Iunie 1889, existand un raport depus la Academie, nesemnata insa. Creierul sau, dupa autopsie, s-a constatat ca are 1495 de grame, aproape cat al poetului german Schiller. Iar apoi este "uitat" pe fereastra, in soare. Creierul sau era o dovada stanjenitoare a falsitatii teoriei sifilisului – deoarece aceasta boala mananca materia cerebrala. In manualele de astazi continua prezentarea deformata a adevarului in ce il priveste pe Eminescu. Insa propagarea operatiunii de dezinformare in care cad multi, din necunostinta de cauza, este inceputa de pe vremuri de serviciile secrete al Austro-Ungariei si continuata apoi de dusmanii Romaniei. "Tinta" Eminescu inca preocupa diferite cancelarii si "grupuscule elitiste" – in fapt extensii ale unor grupuri de putere care isi perpetueaza misiunea de destructurare a valorilor simbolice ale Romaniei.